

Література

1. Петегірич О.М., Петегірич Л.П. Використання LEGO-технології у вихованні учнів початкової школи http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/51011/ (дата звернення: 24.02.2018).

2. Сухенко І. Використання LEGO – конструювання в освітньому процесі ДНЗ. Вихователь-методист дошкільного закладу. 2012. №2.С.48-52.

**ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ
СТУДЕНТАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ**

(Прищепя Т.В., викладач;
Плоха Т.А., студент)

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, Дніпро, Україна

Соціальне і культурне значення іноземної мови важко переоцінити, адже вона дедалі активніше набуває статусу соціально-економічного і політичного механізму порозуміння між різними представниками світової спільноти у різноманітних сферах життєдіяльності. Сьогодні вивчення іноземних мов сприяє реалізації таких напрямів професійної діяльності, як ознайомлення з новими технологіями, науковими гіпотезами і тенденціями, видатними інноваціями в галузі науки, техніки і спорту; встановлення контактів з іноземними фірмами, підприємствами, навчальними закладами; підвищення рівня професійної компетентності. Саме тому у сучасній освіті особлива увага приділяється іншомовній компетентності у межах професійного спілкування.

Формування комунікативної компетентності студентами спортивних спеціальностей є одним з основних завдань поставлених перед викладачем іноземної мови. Доцільним є збільшення занять, пов'язаних з формуванням комунікативної компетентності студентів спортивних спеціальностей (парні / групові ігри, комунікативні тести і т.п.), що допоможе не тільки сформувати комунікативні навички у студентів, а й допоможе надати їм додаткову мотивацію. Використання форм і методів, спрямованих на формування у студентів професійної компетентності (комунікативних умінь вести бесіду, співбесіду, ділову розмову, суперечку, дискусію, діалог, диспут, круглий стіл), а також формування навичок ділового спілкування, не тільки формує комунікативні навички, а й мотивує студентів до подальшого самовдосконалення. В ході роботи велике значення необхідно приділяти формуванню технічної сторони мови, риторичних прийомів, вмінню правильно будувати мова й здійснювати публічні виступи і презентації. Таким чином, процес підвищення рівня комунікативної компетентності студентів буде більш інтенсивним при використанні викладачем системи ефективних методів роботи, що дозволяють найбільш інтенсивно здійснити формування комунікативної компетентності.

Вивчення іноземних мов у системі вищої освіти України відрізняється за типом навчального закладу та його спеціалізацією. У ПДАФКіС, як і у багатьох немовних вузах нашої країни, іноземна мова вивчається на 1-му та 2-му курсі, а також в магістратурі, що є недостатнім для оволодіння іноземною мовою в повному обсязі. Ми приходимо до висновку, що необхідно впровадити наскрізне вивчення іноземних мов з першого по останній курс, та додатковий повторювальний спецкурс з іноземної мови для вступу в «Магістратуру».

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Равлюк Т. А., к. пед. н., асистент кафедри педагогіки та соціальної роботи,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Україна

Мосейчук А.В., магістрант соціальної педагогіки

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Україна

Збереження та зміцнення здоров'я, пропаганда здорового способу життя, стимулювання у молоді прагнення до здорового способу життя – один із основних напрямів Цільової комплексної програми «Фізичне виховання – здоров'я нації» (1998), «Концепції формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді» (2004), Державної програми «Репродуктивне здоров'я нації» (2007) та ін. Реалізація положень нормативних документів в закладах освіти можлива за умови організації навчально-виховного процесу, який не зашкодить здоров'ю всіх його учасників і буде спрямований на збереження, зміцнення і формування здоров'я.

Дослідженням окремих аспектів збереження здоров'я займалися В. Бобрицька, Ю. Науменко, Л. Сушенко (методологічні засади організації здоров'язберігального довкілля, формування здорового способу життя), Н. Башавець, Л. Безугла (формування культури здоров'язберігання, організація самостійної роботи з формування культури здоров'я), О. Ландо, Е. Шатрова (модель формування здоров'язберігальної компетентності майбутніх фахівців). Підтримуємо думку багатьох науковців, що оволодіння здоров'язберігальною компетентністю майбутніми фахівцями можливе в умовах здоров'язберігального соціального простору, який складають «сукупність економічних, соціально-політичних, психологічних, педагогічних, медичних, культурно-духовних умов самореалізації особистості щодо збереження, зміцнення індивідуального та суспільного здоров'я, формування здорового способу життя» [2, с.52].

Питання умов та їх ролі у системі вищої освіти досліджували С. Висоцький, Н. Духаніна, О. Повідайчик, Є. Хриков, С. Шехавцова та ін.

Поняття «компетентність» аналізується вченими Н. Бібік, Л. Ващенко, М. Кухарєв, А. Маркова, А. Новиков, О. Савченко та ін., подекуди утотожнюється з терміном «компетенція». Проте А. Хуторський розмежовує ці поняття: компетенцію розглядає як «наперед задану вимогу (норму) до освітньої підготовки учня», а під компетентністю розуміє «особистісну його якість